

ОКРУЖНИЙ АДМІНІСТРАТИВНИЙ СУД міста КИЄВА 01051, м. Київ, вул. Болбочана Петра 8,
корпус 1 **Р І Ш Е Н Н Я**
І М Е Н Е М У К Р А Ї Н И
м. Київ

25 березня 2019 року

№ 826/8712/18

Окружний адміністративний суд міста Києва у складі судді Келеберди В.І., розглянувши у порядку спрощеного позовного провадження без повідомлення (виклику) сторін адміністративну справу за позовом Товариства з обмеженою відповідальністю «Центробуд» до Державної архітектурно-будівельної інспекції України про визнання протиправними та скасування постанов від 24 травня 2018 року,

ВСТАНОВИВ:

Товариство з обмеженою відповідальністю «Центробуд» звернулося до суду з адміністративним позовом до Департаменту державної архітектурно-будівельної інспекції у м. Києві, який у подальшому відповідно до ухвали суду від 06 грудня 2018 року замінений на належного відповідача - Державну архітектурно-будівельну інспекцію України (далі - ДАБІ України), з вимогами про визнання протиправними та скасування постанов від 24 травня 2018 року про накладення штрафів за порушення вимог [Закону України «Про відповідальність за правопорушення у сфері містобудівної діяльності»](#) у загальному розмірі 185 010,00 грн.

Позов обґрунтовано тим, що за результатами проведення позапланової перевірки з питань дотримання суб'єктом містобудування вимог законодавства у сфері містобудівної діяльності, будівельних норм, стандартів і правил уповноваженими особами відповідача складено Акт від 14 травня 2018 року, відповідно до висновків якого встановлено ряд порушень, складено припис про зупинення підготовчих і будівельних робіт та оскаржувані постанови про стягнення штрафів на загальну суму 185 010,00 грн. На думку позивача, висновки Акту від 14 травня 2018 року є результатом суб'єктивного та упередженого відношення інспектора до об'єкту перевірки, оскільки будівництво має суспільний резонанс, викликаний незаконними діями активістів. Крім іншого висновки Акту суперечать чинному законодавству, безпідставні, складені без урахування дійсних обставин та спростовуються документальними доказами, з чим позивач і звертається до суду.

Ухвалою суду від 17 липня 2018 року відкрито провадження у справі, визначено здійснювати розгляд справи суддею одноособово за правилами спрощеного позовного провадження без повідомлення (виклику) сторін.

16 серпня 2018 року від відповідача надійшов відзив на позовну заяву, з якого вбачається, що уповноваженими представниками під час перевірки позивача були виявлені обставини невиконання вимог припису від 03 квітня 2018 року, зокрема не встановлено схему організації дорожнього руху, дорожні знаки, не забезпечено комплексну охорону праці, паркан навколо будівництва встановлено не у відповідності з генеральним планом, у зв'язку з чим складено Акт про порушення від 14 травня 2018 року, а також оскаржувані постанови. При цьому посадові особи діяли виключно у межах своїх повноважень, на підставі та у спосіб, передбачені законами України. У задоволенні адміністративного позову відповідач просив відмовити.

Згідно з частиною третьою [статті 241 Кодексу адміністративного судочинства України](#) судовий розгляд в суді першої інстанції закінчується ухваленням рішення суду.

Враховуючи викладене, суд закінчує розгляд даної справи ухваленням рішення за правилами [Кодексу адміністративного судочинства України](#).

Оцінивши наявні у справі документи і матеріали, заслухавши пояснення представників сторін, належність, допустимість кожного доказу окремо, а також достатність та взаємний зв'язок наявних в матеріалах справи доказів у їх сукупності, за своїм внутрішнім переконанням, що ґрунтується на їх безпосередньому, всебічному, повному та об'єктивному дослідженні, судом встановлено наступне.

[Статтею 19 Конституції України](#) передбачено, що органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені [Конституцією](#) та законами України.

Відповідно до [статті 41 Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності»](#) державний архітектурно-будівельний контроль - це сукупність заходів, спрямованих на дотримання вимог законодавства у сфері містобудівної діяльності, будівельних норм, державних стандартів і правил.

Державний архітектурно-будівельний контроль здійснюється органами державного архітектурно-будівельного контролю в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

Згідно зі [статтею 10 Закону України «Про архітектурну діяльність»](#) для забезпечення під час забудови територій, розміщення і будівництва об'єктів архітектури додержання суб'єктами архітектурної діяльності затвердженої містобудівної та іншої проектною документації, вимог вихідних даних, а також з метою захисту державою прав споживачів будівельної продукції здійснюється в установленому законодавством порядку державний архітектурно-будівельний контроль та нагляд.

Процедура здійснення заходів, спрямованих на дотримання вимог законодавства у сфері містобудівної діяльності, будівельних норм, державних стандартів і правил під час виконання підготовчих та будівельних робіт визначена Порядком здійснення архітектурно-будівельного контролю, затвердженим [постановою Кабінету Міністрів України від 23 травня 2011 року № 553](#) (далі - Порядок № 553), згідно з пунктом 5 якого державний архітектурно-будівельний контроль здійснюється у порядку проведення планових та позапланових перевірок за територіальним принципом.

Позаплановою перевіркою вважається перевірка, яка не передбачена планом роботи органу державного архітектурно-будівельного контролю.

[Законом України «Про регулювання містобудівної діяльності»](#) та пунктом 7 Порядку № 533 передбачені підстави для проведення позапланової перевірки, якими, зокрема є звернення фізичних чи юридичних осіб про порушення суб'єктом містобудування вимог законодавства у сфері містобудівної діяльності.

Як вбачається з наявних у справі матеріалів, на підставі наказу Департаменту архітектурно-будівельного контролю м. Києва від 11 травня 2018 року № 143, службової записки від 11 травня 2018 року № С10/26-1105/1 та заяви мешканців будинку за адресою: вул. Верховинна, 80-Б, вул. Верховинна, 87, вул. Львівська, 59, вул. Львівська, 59-а, вул. Львівська, 57, вул. Львівська 57-а у Святошинському районі міста Києва від 05 квітня 2018 року відповідачем ініційовано позапланову перевірку дотримання вимог законодавства у сфері містобудівної діяльності, будівельних норм, стандартів і правил на об'єкті будівництва: «Будівництво громадсько-житлового комплексу з нежитловими приміщеннями та об'єктами соціального призначення та підземними паркінгами на перетині вул. Львівської та вул. Живописної у Святошинському районі м. Києва».

За результатами перевірки складено Акт від 14 травня 2018 року, відповідно до висновків якого встановлено, що:

- містобудівними умовами та обмеженнями забудови земельної ділянки від 04 серпня 2016 року № 667/16 012 009-16 зазначено, що при проектуванні забезпечити кількість машиномісць не менше ніж 1 м/м на кожен квартиру у цьому комплексі, тобто виходячи з кількості квартир 269 шт. має бути запроектовано таку ж кількість машиномісць, натомість проектом передбачено влаштування 96 м/м;
- містобудівними умовами та обмеженнями зазначено максимальну поверховість будинку, яка має бути визначена розрахунком п. 3.8 прим.1 ДБН 360-92, а саме не менше ніж 12.2 - 12 м.кв/людину. Площа ділянки складає 5602 кв.м/12 м. кв.люод = 466 людей, проектом передбачено розміщення 532 людини, тобто перевищено можливу поверховість;
- проектом не передбачено влаштування приміщень для прийому дільничним інспектором, що є вимогою містобудівних умов;
- не забезпечено мешканців соціально-побутовими закладами, зокрема школи, дитячі садки;
- площа майданчика для господарських цілей не відповідає нормативній та не передбачає місця для виходу собак;
- порушено ДБН В.-15.2007 «Автостоянки та гаражі легкових автомобілів», а саме: при наявності більше 50 паркомісць, паркінг має бути оснащено не менш ніж двома в'їздами/виїздами, один для регулярного сполучення, інший для аварійного, натомість проектом передбачено один регулярний в'їзд та один виїзд; мінімальна відстань від краю проїжджої частини до в'їзду в паркінг має бути не менше ніж 35 метрів, натомість відповідно до генерального будівельного плану відстань значно менша; сполучено паркінг з житловою частиною через сходову клітину.

Крім іншого в Акті зазначено, що позивачем не усунено порушень вимог законодавства у сфері містобудівної діяльності, будівельних норм, стандартів і правил від 03 квітня 2018 року, а саме: не встановлено схеми організації дорожнього руху та відсутні дорожні знаки. На об'єкті будівництва встановлено паркан, межі якого не відповідають будівельному генеральному плану.

У подальшому на підставі висновків Акту від 14 травня 2018 року відповідачем складено припис про зупинення підготовчих та будівельних робіт, а також постанови від 24 травня 2018 року №59/18/10/26-4/2405/02/3 про накладення штрафу за правопорушення у сфері містобудівної діяльності про накладення штрафу у розмірі 158 580, 00 грн., та №58/18/10/26-4/2405/02/3 про накладення

штрафу у розмірі 26 430,00 грн. за порушення положень [Закону України «Про відповідальність за правопорушення у сфері містобудівної діяльності»](#).

Позивач з вищевикладеними висновками Акту від 14 травня 2018 року та постановами від 24 травня 2018 року не погоджується, посилаючись на їх необґрунтованість та недоведеність, що й складає предмет розгляду у даній адміністративній справі.

Досліджуючи спірні правовідносини судом встановлено, що відповідно до положень частини першої [статті 31 Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності»](#), пункту 9 Порядку розроблення проектної документації на будівництво об'єктів», затвердженого наказом Мінрегіону України 16 травня 2011 року № 45 (із змінами та доповненнями) (далі - Порядок № 45) проектна документація на будівництво об'єктів розробляється з урахуванням вимог містобудівної документації, вихідних даних на проектування та дотриманням вимог чинного законодавства, будівельних норм, нормативно-правових актів з охорони праці, державних стандартів і правил.

Як вбачається із змісту Акту від 14 травня 2018 року, зазначаючи про наявність порушень вимог законодавства, відповідач посилається на недотримання позивачем тих містобудівних умов та обмежень, які надавалися йому у 2016 році.

Водночас, під час вирішення Київською міською радою питання про надання позивачу в оренду земельної ділянки під будівництво на перетині вулиць Живописної та Львівської враховувалося рішення Київради від 27 січня 2005 року №11/2587 «Про правила забудови міста Києва», де містилася рекомендація щодо проектування кількості паркомісць відповідно до запланованої кількості квартир у новобудові.

Згодом ці Правила втратили чинність згідно з рішенням Київради від 13 вересня 2011 року №11/6227 та на момент надання позивачу містобудівних умову 2016 році чинним був наказ Міністерства регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства №109 від 07 липня 2011 року, у якому передбачалася процедура та вимоги надання містобудівних умов та обмежень. Нові правила вже не містять такої вимоги як проектування паркомісць під кожную квартиру, а передбачають здійснення розрахунку відповідно до вимог ДБН.

На виконання нових вимог, а саме зміни №4 ДБН 360-92**, ТУ ДАІ від 26 грудня 2016 року №9622/125/18/02-2016 позивачем розраховано загальну місткість підземного паркінгу - 83 м/м, та на відкритих автостоянках у кількості 12 машиномісць (для постійного та тимчасового зберігання автотранспорту мешканців житлового будинку, для тимчасового зберігання легкових автомобілів працівників і відвідувачів вбудованих приміщень), що відповідає розрахунку, наведеному у МБР та пояснювальній записці розділу ГП, виконаному відповідно до вимог пунктів 7.43, 7.51, таблиць 7.4а, 7.6 зміни №4 ДБН 360-92**. При цьому розрахункова кількість машиномісць, необхідна мешканців житлового будинку для постійного зберігання у периферійній зоні складає 96 м/м, проектом передбачено 83 м/м, а решта 13 м/м може бути розміщено на суміжних парковках «Київтранспарксервіс». Розрахункова кількість місць для тимчасового зберігання машиномісць складає 24 м/м, проектом передбачено 12 м/м, а решту може бути розміщено на суміжних парковках «Київпарксервіс».

Як зазначено у містобудівному розрахунку та проекті підземного паркінгу, недостатню кількість паркомісць дійсно може бути забезпечено Київтранспарксервісом (13 місць постійного зберігання та 12 місць для тимчасового зберігання).

Стосовно зазначених в Акті від 14 травня 2018 року порушень вимог щодо гранично допустимої поверховості позивачем пояснено, і з цим погоджується суд, що посилення контролюючого органу на порушення положень примітки 1 пункту 3.8 ДБН 360-92** є невірним, оскільки зазначений пункт передбачений для реконструкції житлової забудови. Проте, у даному випадку мова йде про нове будівництво та використання позивачем правил пунктів 3.13, 3.16 ДБН 360-92**, які визначають вимоги для забудови ділянки, з урахуванням санітарних та протипожежних норм, благоустрою території, яким передбачаються майданчики різного призначення, що розраховуються в залежності від кількості мешканців будинку.

Зазначені вимоги проектом витримано, про що свідчить експертний звіт, виконаний ТОВ «Українська будівельна експертиза» 10 березня 2017 року за результатами розгляду проектної документації позивача.

Стосовно в'їзду в паркінг безпосередньо з перехрестя вулиць судом з'ясовано, що відповідно до вимог пункту 7.48 ДБН 360-92**, пункту 5.8 ДБН В.2.3-15:2007 мінімальна відстань від в'їздів на автостоянку та виїздів з неї від перехрестя вулиць і проїздів місцевого значення (від межі проїзної частини) складає 35 метрів.

При цьому в Акті від 14 травня 2018 року відповідачем застосовані правила, передбачені для відкритих автостоянок, тоді як позивачем для проектування будівництва підземних гаражів (паркінгів) використовувалися вимоги Додатку Б ДБН В.2.3-15:2007 саме для підземних гаражів, а не автостоянок.

Згідно проекту передбачено два розосереджених в'їздів-виїздів, розрахунки кількості проїздів здійснено відповідно до ДБН В.2.3-15:2007: пункту 6.12 а саме: «кількість та тип рамп і відповідно кількість необхідних виїздів-в'їздів у гаражі визначається кількістю автомобілів, розташованих на всіх поверхах, крім першого (у підземних гаражах - на всіх поверхах), з урахуванням режиму використання гаража, розрахункової інтенсивності руху та планувальних рішень щодо його організації, і повинно прийматися при кількості автомобілів: до 100 включно - одна одно смугова рампа, понад 100 до 1000 - одна двосмугова або дві одно смугові рампи понад 1000 - дві двосмугові рампи».

Крім того, згідно передбачених проектом рішень відстань від перехрестя вул. Львівської та вул. Живописної до в'їзду на ділянку проектування або запроектованого паркінгу складає 85 метрів, що відповідає вимогам державних будівельних норм, тому тих порушень в цій частині, про які зазначено в Акті від 14 травня 2018 року, суд не вбачає.

Відповідно до норм пункту 7.47* ДБН 360-92** в'їзд повинен розташовуватися на відстані 35 м. від перехрестя вулиць і проїздів місцевого значення (від межі проїжджої частини).

Водночас, як пояснено позивачем, прилегла дорога не є проїздом місцевого значення у розумінні [статті 8 Закону України «Про автомобільні дороги»](#) та [постанови Кабінету міністрів України від 06 квітня 1998 року № 455 «Про класифікацію автомобільних доріг України державного значення»](#). Дорога по вул. Львівській є тупиковою відповідно до наданої до матеріалів справи схеми, тому статусу місцевої не має.

Стосовно площі майданчиків для господарських цілей та місць для вигулу собак судом з'ясовано, що дійсно як і зазначено в Акті від 14 березня 2018 року майданчик для господарських цілей зменшено на 50% у порівнянні з проектом, проте відповідно до положень ДБН 360-92** пункту 3.16 таблиці 3.2 примітка 2 допускається зменшувати, але не більше ніж на 50% питомі розміри майданчиків: для господарських цілей при забудові житловими будинками, обладнаними приміщеннями для сушіння білизни, ліфтами, сміттєпроводами. Щодо вигулу собак до такий майданчик згідно ДСТУ-Н Б В.2.2-9:2013 відноситься до території спільного користування у складі мікрорайону (кварталу). Крім того додаткову потребу у житловій території мешканців житлового комплексу можливо задовольнити за рахунок зеленої зони вздовж проспекту Перемоги, оскільки ділянка зазначеного комплексу знаходиться в пішохідній доступності до цієї зони.

Щодо тверджень відповідача в Акті від 14 травня 2018 року стосовно сполучення паркінгу з житловою частиною через сходову клітину суд зазначає, що відповідно до пункту 6.48 ДБН В.2.3-15:2007 у вбудованих в житлові будинки підземних гаражах сполучення входових кліток та ліфтових шахт з житловою частиною не допускається.

Як доведено позивачем, для забезпечення функціонального зв'язку між поверхами підземного гаража та першим поверхом будинку іншого призначення дозволяється влаштувати сходові клітки та шахти ліфтів за умови влаштування входів в них в підземній частині через протипожежні тамбур-шлюзи 1-го типу. При відповідному обґрунтуванні в підземних гаражах з кількістю поверхів не більше 2-х допускається влаштування виходів в такі сходові клітки та шахти ліфтів основної частини будівлі через протипожежні тамбур-шлюзи 1-го типу з підпором повітря у разі пожежі за умови погодження з центральним органом державного пожежного нагляду. Згідно проекту вихід з підземних гаражів до будинку іншого призначення передбачається через протипожежні тамбур-шлюзи 1-го типу, а крім того запроектовано евакуаційний вихід з підземного поверху через сходову клітину С1 типу та евакуаційний вихід з підземного поверху через сходову клітину С1 з окремим виходом назовні, який відокремлюється від іншої частини сходової клітини суцільною протипожежною перегородкою 1-го типу на висоті одного поверху.

Таким чином, відповідно до проекту підземні гаражі - це окрема будівля, яка вводиться в експлуатацію окремо від основного будинку другою чергою будівництва, при цьому уповноважена особа контролюючого органу навпаки виходила з того, що підземні гаражі вбудовані в житловий будинок. Щодо висновків Акту від 14 травня 2018 року стосовно не забезпечення мешканців соціально-побутовими закладами, зокрема школами, дитячими садками, то за пунктом 5 Містобудівних умов і обмежень (ДБН 360-92**) забудовник має передбачити заходи для забезпечення мешканців об'єкта

необхідною кількістю місць у дитячих дошкільних закладах, у загальноосвітніх школах, об'єктами соціально-культурного призначення, об'єктами охорони здоров'я.

Отже, мова йде про заходи щодо забезпечення мешканців об'єктами соціально-побутового напрямку а не їх безпосереднє будівництво.

У цьому зв'язку Містобудівними розрахунками, проведеними ТОВ «Архіплан», визначено, що майбутні мешканці комплексу цілком забезпечені загальноосвітніми школами, а щодо інших місць соціальної інфраструктури, то розташування об'єкта будівництва свідчить, що поруч знаходиться парк із озером, поліклініка, інші об'єкти соціально-культурної сфери, які повністю задовольняють потреби мешканців мікрорайону.

За встановлених обставин, суд не вбачає підстав для висновків про наявність порушень з боку позивача вимог [Закону України «Про відповідальність за правопорушення у сфері містобудівної діяльності»](#), які зазначені в Акті від 14 травня 2018 року, оскільки вони спростовуються вищенаведеними положеннями чинного законодавства, проектною документацією, представленою позивачем до матеріалів справи, а також встановленими судом під час розгляду фактичними обставинами.

При прийнятті рішення суд також враховує ті обставини, що металеві ворота, а також дорожні знаки за інформацією, наданою позивачем, неодноразово знищувалися активістами, які виступають проти будівництва та періодично влаштовують акції протесту, під час яких палять зазначене майно. При цьому уповноваженою особою контролюючого органу не зафіксовано наявності на будівельному майданчику пошкоджених дорожніх знаків та паркану, замість чого зазначено в Акті від 14 травня 2018 року такі порушення як відсутність схеми проїзду транспорту та дорожніх знаків, а також встановлення паркану не у відповідності до затверджених Правил виконання будівельних робіт. Зазначених обставин відповідачем не спростовано, не надано відповідних підтверджуючих документів, у зв'язку з чим суд вважає такі висновки необґрунтованими та передчасними.

Відповідно до [статті 2 Кодексу адміністративного судочинства України](#) під час розгляду справи суд перевіряє, чи прийняті (вчинені) рішення:

- 1) на підставі, у межах повноважень та у спосіб, що визначені [Конституцією](#) та законами України;
- 2) з використанням повноваження з метою, з якою це повноваження надано;
- 3) обґрунтовано, тобто з урахуванням усіх обставин, що мають значення для прийняття рішення (вчинення дії);
- 4) безсторонньо (неупереджено);
- 5) добросовісно;
- 6) розсудливо;
- 7) з дотриманням принципу рівності перед законом, запобігаючи всім формам дискримінації;
- 8) пропорційно, зокрема з дотриманням необхідного балансу між будь-якими несприятливими наслідками для прав, свобод та інтересів особи і цілями, на досягнення яких спрямоване це рішення (дія);
- 9) з урахуванням права особи на участь у процесі прийняття рішення;
- 10) своєчасно, тобто протягом розумного строку.

Розглянувши позовні вимоги на предмет дотримання відповідачем положень [статті 2 Кодексу адміністративного судочинства України](#) при винесенні оскаржуваних постанов від 24 травня 2018 року, суд приходять до висновку, що відповідач діяв необґрунтовано, без урахування усіх обставин, що мають значення для прийняття рішення, не пропорційно, зокрема без дотримання необхідного балансу між будь-якими несприятливими наслідками для прав, свобод та інтересів особи і цілями, на досягнення яких спрямоване це рішення (дія). Крім того, відповідач поверхово та формально поставився до вивчення представленої проектної документації, не здійснив належного аналізу та перевірки усіх обставин справи.

Здійснюючи судочинство Європейський суд з прав людини неодноразово аналізував наявність, межі, спосіб та законність застосування дискреційних повноважень національними органами, їх посадовими особами.

Європейський суд з прав людини неодноразово підкреслював особливу важливість принципу «належного урядування». Він передбачає, що у разі, коли йдеться про питання загального інтересу, зокрема, якщо справа впливає на такі основоположні права людини, як майнові права, державні органи повинні діяти вчасно та в належний і якомога послідовніший спосіб (рішення у справах «Беєлер проти Італії», «Онер'їлдіз проти Туреччини», «Megadat.com S.r.l. проти Молдови», «Москаль проти Польщі»).

Як зазначено у параграфі 70 рішення Європейського суду з прав людини від 20 жовтня 2011 року у справі «Рисовський проти України» <...Суд підкреслює особливу важливість принципу «доброчесної влади». Він передбачає, що у разі, коли йдеться про питання загального інтересу, зокрема, якщо справа впливає на такі основоположні права людини, як майнові права, державні органи повинні діяти вчасно та в належній і якомога послідовній ший спосіб...?. Зокрема, на державні органи покладено обов'язок запровадити внутрішні процедури, які посилять прозорість і ясність їхніх дій, мінімізують ризик помилок... і сприятимуть юридичній визначеності у цивільних правовідносинах, які зачіпають майнові інтереси... Принцип «доброчесної влади» як правило, не повинен перешкоджати державним органам виправляти випадкові помилки, навіть ті, причиною яких є їхня власна недбалість (рішення «Москаль проти Польщі»).... Іншими словами, державні органи, які не впроваджують або не дотримуються своїх власних процедур, не повинні мати можливість отримувати вигоду від своїх протиправних дій або уникати виконання своїх обов'язків (рішення «Лелас проти Хорватії»). Ризик будь-якої помилки державного органу повинен покладатися на саму державу, а помилки не можуть виправлятися за рахунок осіб, яких вони стосуються...>

Суд вважає за необхідне зазначити також, що, згідно з усталеною практикою Європейського суду з прав людини, яка відображає принцип, пов'язаний з належним здійсненням правосуддя, у рішеннях судів та інших органів з вирішення спорів мають бути належним чином зазначені підстави, на яких вони ґрунтуються. Хоча пункт 1 [статті 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод](#) зобов'язує суди обґрунтовувати свої рішення, його не можна тлумачити як такий, що вимагає детальної відповіді на кожен аргумент. Міра, до якої суд має виконати обов'язок щодо обґрунтування рішення, може бути різною в залежності від характеру рішення (рішення у справі "Руїс Торіха проти Іспанії" (Ruiz Torija v. Spain) від 9 грудня 1994 року, серія А, N 303-А, п. 29). Хоча національний суд має певну свободу розсуду щодо вибору аргументів у тій чи іншій справі та прийняття доказів на підтвердження позицій сторін, орган влади зобов'язаний виправдати свої дії, навівши обґрунтування своїх рішень (рішення у справі "Суомінен проти Фінляндії" (Suominen v. Finland), N 37801/97, п. 36, від 1 липня 2003 року). Ще одне призначення обґрунтованого рішення полягає в тому, щоб продемонструвати сторонам, що вони були почуті. Крім того, вмотивоване рішення дає стороні можливість оскаржити його та отримати його перегляд вищестоящою інстанцією. Лише за умови винесення обґрунтованого рішення може забезпечуватись публічний контроль здійснення правосуддя (рішення у справі "Гірвісаарі проти Фінляндії" (Hirvisaari v. Finland), N 49684/99, п. 30, від 27 вересня 2001 року).

Згідно з частинами першою та другою [статті 77 Кодексу адміністративного судочинства України](#) кожна сторона повинна довести ті обставини, на яких ґрунтуються її вимоги та заперечення, крім випадків, встановлених [статтею 78 цього Кодексу](#). В адміністративних справах про протиправність рішень, дій чи бездіяльності суб'єкта владних повноважень обов'язок щодо доказування правомірності свого рішення, дії чи бездіяльності покладається на відповідача. У даній справі відповідачем не обґрунтовано у достатній мірі своїх заперечень щодо позовних вимог, не доведено правомірності своїх висновків, викладених тв. Акті від 14 травня 2018 року та оскаржуваних постанов від 24 травня 2018 року, у зв'язку з чим суд вбачає підстави для їх скасування та задоволення позову.

Вирішуючи питання розподілу судових витрат, суд керується приписами частини першої [статті 139 Кодексу адміністративного судочинства України](#), згідно яких відшкодуванню підлягають судові витрати сторони, яка не є суб'єктом владних повноважень при задоволенні позову.

Оскільки суд задовольняє позовні вимоги повністю, а позивач не є суб'єктом владних повноважень та згідно платіжних доручень № 1468 від 06 червня 2018 року, № 1583 від 18 червня 2018 року загалом сплатив 2 775,15 грн. судового збору, суд присуджує до сплати на його користь за рахунок бюджетних асигнувань відповідача зазначену суму.

З урахуванням викладеного, керуючись статтями [72-73](#), [76-77](#), [139](#), [243-246](#), [255](#), [257-263 Кодексу адміністративного судочинства України](#), Окружний адміністративний суд міста Києва,

В И Р І Ш И В:

Адміністративний позов Товариства з обмеженою відповідальністю «Центробуд» до Державної архітектурно-будівельної інспекції України про визнання протиправними та скасування постанов від 24 травня 2018 року - задовольнити.

Визнати протиправними та скасувати постанови Департаменту державної архітектурно-будівельної інспекції у м. Києві від 24 травня 2018 року №59/18/10/26-4/2405/02/3 та № 58/18/10/26-4/2405/02/3 про

накладення на Товариство з обмеженою відповідальністю «Центробуд» штрафів за правопорушення у сфері містобудівної діяльності.

Стягнути на користь Товариства з обмеженою відповідальністю «Центробуд» за рахунок бюджетних асигнувань Державної архітектурно-будівельної інспекції України суму сплаченого судового збору у розмірі 2 775, 15 грн. (дві тисячі сімсот сімдесят п'ять грн., 15 коп.).

За приписами [статті 255 Кодексу адміністративного судочинства України](#) рішення суду набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги всіма учасниками справи, якщо апеляційну скаргу не було подано. У разі подання апеляційної скарги рішення, якщо його не скасовано, набирає законної сили після повернення апеляційної скарги, відмови у відкритті чи закритті апеляційного провадження або прийняття постанови судом апеляційної інстанції за наслідками апеляційного перегляду.

Порядок та строки подання апеляційної скарги врегульовано приписами [статей 294-297 Кодексу адміністративного судочинства України](#).

Повне найменування сторін:

Позивач: Товариство з обмеженою відповідальністю «Центробуд», адреса: 03189, м.Київ, вулиця Успішна, 15, код ЄДРПОУ 31025135, ІПН 310251326509, тел. +380442071121, код банку 380805, р/р 26000452645 у АТ Райффайзен Банк Аваль у м. Києві.

Відповідач: Державна архітектурно-будівельна інспекція України, адреса: 01133, м.Київ, бул. Л.Українки, будинок 26, код ЄДРПОУ 37471912, тел.+0444285777.

Суддя

В.І. Келеберда